

Sygn. akt II K 164/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2015r.

Sąd Rejonowy w Wyszku w II Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący: SSR Tomasz Królik

Protokolant: st. sekr. sąd. Piotr Długoborski

w obecności Prokuratora:

po rozpoznaniu w dniu 14 lipca 2015r. sprawy **A. K.** s. K. i E. z d. S., ur. w dniu (...) w W.

oskarżonego o to, że w dniu 4 kwietnia 2015r. około godz. 21:20 w W. na ul. (...) na ul. (...) gm. W. ruchu lądowym kierował samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, wynik badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu: I: 0,57 mg/l, II: 0,57 mg/l, III: 0,49 mg/l,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

orzeka:

1. oskarżonego **A. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. skazuje go i wymierza mu karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku;
3. na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 04 kwietnia 2015r.;
4. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w kwocie 274 (dwustu siedemdziesięciu czterech) złotych, w tym kwotę 150 (stu pięćdziesięciu) złotych tytułem opłaty.

Sygnatura akt II K 164/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 14 lipca 2015r. ograniczone, zgodnie z wnioskiem oskarżonego, do rozstrzygnięcia o środku karnym w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku (punkt 2 sentencji wyroku).

W pierwszej kolejności podnieść należy, że wyrokiem, w przedmiocie którego sporządzane jest niniejsze uzasadnienie, Sąd uznał oskarżonego A. K. za winnego popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k. i wymierzył mu za to karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł. Konsekwencją skazania za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości było obligatoryjne orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów lub pojazdów określonego rodzaju (art. 42 § 2 k.k.). Sąd orzekł w stosunku do oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku.

Ponieważ oskarżony popełnił przestępstwo samochodem osobowym, bezspornie zasadnym było objęcie przedmiotowym zakazem pojazdów mechanicznych, do prowadzenia których uprawnia prawo jazdy kategorii B. Z

uwagi na inne istotne okoliczności i dyrektywy wymiaru środków karnych Sąd uznał, że ów zakaz należało rozszerzyć również na pozostałe kategorie i pojazdy mechaniczne. Przemawiało z tym stwierdzone u oskarżonego stosunkowo wysokie stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu. W pierwszym badaniu wyniosło ono 0,57 mg/l, podczas gdy do przyjęcia stanu nietrzeźwości wystarczyło już stężenie sięgające 0,26 mg/l. Zatem stężenie to u oskarżonego wyniosło dwukrotnie tyle, co minimalna wartość implikująca przyjęcie stanu nietrzeźwości. Zgodnie z danymi literaturowymi przy stężeniu alkoholu od 1 do 2 promila, a więc w granicach, w których zmieścił się oskarżony, gdyż posiadał 1,19 promila alkoholu we krwi (0,57 mg/l x 2,1), występują: zaburzenia koordynacji mięśniowej i równowagi, osłabienie sprawności intelektualnej i pamięci, brawura, opóźnienie czasu reakcji, wahania nastroju (euforia, agresja), wzrost ciśnienia krwi, przyspieszenie akcji serca oraz nadmierna pobudliwość. Nie trzeba nadmiernych rozważań, by stwierdzić, że stan nietrzeźwości wyrażający się w ilości 0,57 mg/l (1,19 promila) powodował wystąpienie zagrożenia, które przy spełnieniu określonego zbiegu okoliczności mógł zmaterializować się w postaci naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym. Było to tym bardziej realne w sytuacji, gdy oskarżony poruszał się po drodze publicznej jeszcze w porze dziennej, a więc takiej, która charakteryzuje się wyższym natężeniem ruchu, aniżeli w porze nocnej.

Źródłem utrzymania oskarżonego jest dochód, który osiąga jako kierowca pojazdów kategorii „C+E” (samochody ciężarowe). W ocenie Sądu, zawężenie zakazu kierowania pojazdami mechanicznymi jedynie do pojazdów kategorii „B” (samochody osobowe), spowodowałoby, że orzeczony środek karny nie spełniłby swojej funkcji represyjnej, prewencyjnej i wychowawczej. Jeżeli bowiem oskarżony przez większość czasu porusza się samochodem ciężarowym, a nie osobowym, to zakazanie mu prowadzenia jedynie pojazdów kategorii „B” spowodowałoby, że komentowanego środka nie odczułby w należyty sposób. W tym wypadku należyty sposób to taki, który będzie stwarzał stan pewnej dolegliwości. W przekonaniu Sądu jedynie w takim stanie może urzeczywistnić się funkcja wychowawcza i prewencyjna orzeczonego środka.

Zgodnie z przepisami kodeksu karnego sprzed nowelizacji, która weszła w życie w dniu 20 maja 2015r., a które Sąd zastosował (art. 4 § 1 k.k.) przedmiotowy zakaz mógł zostać orzeczony na okres od roku do 10 lat. Z uwagi na dotychczasową niekaralność oskarżonego, Sąd określił czas trwania przedmiotowego zakazu na okres jednego roku. Z uwagi na to, że w dniu zdarzenia tj. 04 kwietnia 2015r. oskarżonemu zostało zatrzymane prawo jazdy, Sąd zgodnie z regulacją zawartą w art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego zakazu zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy. Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.